

Grec busca grega

El GREC 88 ha tancat la intensa temporada d'un mes.

Sis espais diferents. Trenta-cinc companyies. Tres-cents quaranta-cinc milions de pressupost. Un nen que s'ha fet gran. I la «salsa» final dels seus pares, el col·lectiu d'actors, que no admeten que el fill hagi trencat el cordó umbilical.

Andreu Sotorra

Després d'un mes d'intensa activitat lúdica, el Festival de Barcelona Grec 88 baixa les portes amb un resultat de consum cultural i d'assistència inqüestionables. I, tot i que no plou mai a gust de tothom, el programa ha pogut acontentar la majoria de gustos. Els marcs-espais han omplert gairebé sempre i, com en una bona plaça de toros, tant s'han sentit els aplaudiments com algunes xiulades competint amb ¡bravos! I és que la crítica més val que no sigui mai unànime.

Aquest Grec 88 s'ha distingit també per una planificada xarxa de promoció. Com un preludi del 92, les banderoles i els pasquins s'han vist superats pel telèfon-taquilla, per la reserva mitjançant targetes de crèdit des de casa, o per la informació televisiva, radiofònica o pel Minitel. Un departament de premsa ha vetllat perquè la informació no fos una aventura pròpia de Sherlock Holmes. Les rodes de premsa amb directors, actors i companyies han atapeït i saturat les taules de redacció.

345 milions de pressupost

Nits de ple assegurat: Jeanne Moreau, Montserrat Caballé, Nederlans Dans Theater, Rigoletto, Kathakali, James Brown, Milton Nascimento, Carlos Santana... o qualsevol de les salses. Només falta que les arquitectures organitzatives tanquin caixa per saber què en queda i com queda el pot dels 345 milions destinats al Grec 88. Ja se sap, qualitat i promoció a raig no sempre lliguen, en el camp de l'espectacle, amb calaixos quadrats.

Elena Posa, directora del Grec.

Els actors catalans protesten

Però el Grec tenia uns pares. ¡Ai, aquell Grec del 76!, diuen. I el col·lectiu d'actors no s'havia fet a la idea que qualsevol dia el nen es faria gran i se'ls podria escapar de les mans. Això és més o menys el que ha provocat les protestes irades de l'Associació d'Actors i Directors Professionals de Catalunya que han aprofitat el Grec 88 per treure a la llum el que, en el fons, és un problema covat del món del teatre.

Els actors han manifestat que el teatre no era present al Grec 88. En realitat, volien dir, no hi era present amb produccions catalanes pròpies. I han fet números. El que costa contractar companyies de fora comparat amb l'eixutesa del gremi. Aquesta és la traca final d'una temporada que ha estat sonada per al teatre. El cas Flotats-Sagar-

ra va encendre una metxa que encara fumeja. Desaparició de teatres. Projectes supermilionaris d'infraestructura. I, en definitiva, una política teatral, diuen, poc definida. La inversió cultural vol i dol.

El gremi està sensible i, només tocar, ja punxa. Però ha servit. Als inicis de la polèmica, Elena Posa, directora del Grec, s'estranyava per la protesta, i més perquè no els havia arribat directament. Al final de la polèmica, Ferran Mascarell, coordinador de l'Àrea de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, ha escoltat les queixes com en una mena d'assaig privat. I l'acord ja és imminent: l'any vinent, el Grec 89 inclourà de tres a quatre produccions catalanes al marge de la programació de la resta de l'any. ¿Es prepara una nova polèmica? ¿Quins seran els tres o quatre escollits? Però el compromís ha omplert diaris.

Tot i així, l'assemblea d'actors va decidir de portar a terme una sèrie d'actes que han ratllat la comèdia en prosa i el món grotesc. ¿Els turistes han pogut comprovar si en tenim d'humor! Banys al carrer, lectures públiques del manifest, hivernació amb entrada de les vedettes en un camió frigorífic i rosari de torxes pel camí del Teatre Grec. Una protesta històrica per a l'antologia del ram que ha constatat un fet; les institucions ja són l'única empresa que contracta comedians i per això rep les queixes com qualsevol empresari. I el gremi, com en un acte de contricció del *show* de la temporada, ha oblidat totalment quin pressupost s'endú la companyia Flotats, la mitjana d'espectadors per dia de la darrera temporada, la passivitat televisiva de producció pròpia o la política de subvencions duta a terme fins ara. El marc del Grec ha estat un marc idoni per fer-se notar en *off*; però, mentrestant, el fons del

**FILMOTECA
DE LA GENERALITAT
DE CATALUNYA**

DIMECRES, 3

18.00 h.: LA CAMARA DE LOS HORRORES, *Hy Averbach*, 1966. EUA. V.E.
 20.00 h.: DRÁCULA VUELVE DE LA TUMBA, *Freddie Francis*, 1968. Gran Bretanya. V.E.
 22.00 h.: GORGO, *Eugene Lourie*, 1960. Gran Bretanya. V.E.

DIJOUS, 4

18.00 h.: GORGO, *Eugene Lourie*, 1960. Gran Bretanya. V.E.
 20.00 h.: LA CAMARA DE LOS HORRORES, *Hy Averbach*, 1966. EUA. V.E.
 22.00 h.: DRÁCULA VUELVE DE LA TUMBA, *Freddie Francis*, 1968. Gran Bretanya. V.E.

DIVENDRES, 5

18.00 h.: LA HIJA DE DRÁCULA, *Lambert Hyllyer*, 1936. EUA. V.E.
 20.00 h.: LA COMEDIA DE LOS TERRORES, *Jacques Tourneur*, 1963. EUA. V.O.S.E.
 22.00 h.: CROMOSOMA 3, *David Cronenberg*, 1979. Canadà. V.E.

DISSABTE, 6

18.00 h.: CONTRA LOS FANTASMAS, *Charles T. Barton*, 1948. EUA. V.E.
 20.00 h.: CROMOSOMA 3, *David Cronenberg*, 1979. Canadà. V.E.
 22.00 h.: S.O.S. EL MUNDO EN PELIGRO, *Terence Fisher*, 1967. Gran Bretanya. V.E.

DIUMENGE, 7

18.00 h.: LA COMEDIA DE LOS TERRORES, *Jacques Tourneur*, 1963. EUA. V.O.S.E.
 20.00 h.: S.O.S. EL MUNDO EN PELIGRO, *Terence Fisher*, 1967. Gran Bretanya. V.E.
 22.00 h.: LA HIJA DE DRÁCULA, *Lambert Hyllyer*, 1936. EUA. V.E.

DILLUNS, 8

18.00 h.: ANDROIDE, *Aaron Linpstadt*, 1982. EUA. V.E.
 20.00 h.: EL DOCTOR Y LOS DIABLOS, *Freddie Francis*, 1985. Gran Bretanya. V.E.
 22.00 h.: PIEZAS ASESINAS, *Francis LeRoy*, 1982. França. V.E.

DIMARTS, 9

18.00 h.: PIEZAS ASESINAS, *Francis LeRoy*, 1982. França. V.E.
 20.00 h.: ANDROIDE, *Aaron Linpstadt*, 1982. EUA. V.E.
 22.00 h.: EL DOCTOR Y LOS DIABLOS, *Freddie Francis*, 1985. Gran Bretanya. V.E.

Travessera de Gràcia, 63.

Telèfon 201 29 06

Montserrat Caballé, Carlos Santana i Jeanne Moreau en el Grec 88.

problema del teatre continuarà cuejant. Caldrà una entesa, sobretot de concepte. ¿Què és el Grec? ¿Què ha de ser un festival amb aires de multiescenario i pretensions internacionals? ¿Qui fa de debò la llesca al teatre i els seus almogàvers? ¿Es vol fer un Avinyó o només una recuperació de nota del curs?

Per si de cas, *Grec busca grega*. I que no es confongui el títol del Dürrenmatt. No volem dir que el *Grec busqui brega*. Quan el contacte falla, cal posar un anunci per paraules a la secció de classificats. I, sobretot, amb aquella garantia tan professional que diu, per si de cas, que la relació serà «amb finalitats serioses». Amén i teló. □